

Ana. (Miloprosec.) Ne moti moje sreče, ki se mi oddaleč že smehlja. Ne moti je!

Piccolomini. Tega ne razumem.

Žiga. Pomiri se. Ne vem, zakaj in kako bi motil tvojo srečo. Nikomur na svetu je ne bi rad.

Piccolomini. Gospica Hertenfelsova naj pove, kaj misli in hoče.

Ana. Odpovedati se hočem svetu in iti v samostan. Prosta hočem biti in služiti samo Bogu. In moj oče me sili, da bi se zaročila s teboj.

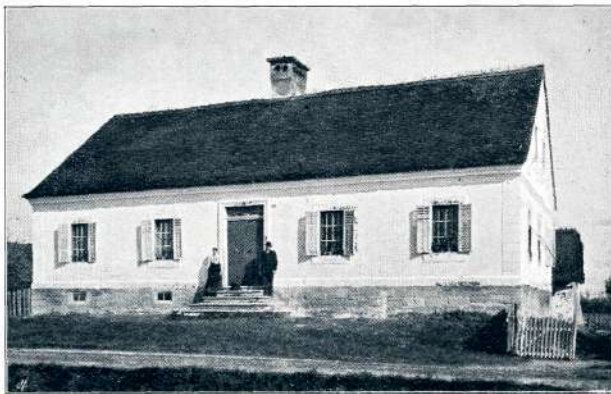
Piccolomini. Glejte, stvar je zanimiva. Gospica Ana! Beži, beži, ti — v samostan?

Žiga. Ne bom ti motil te sreče in je nisem nikdar nameraval motiti.

Ana. Tisočkrat zahvaljen! Bog ti plačaj! Ako bi ti moj oče ponudil mojo roko —

Žiga. Odklonil bi jo.

Ana. In tvoj oče —?

FOT. A. HUBER.

ROJSTNA HIŠA KARDINALA MISSIA

Žiga. Iz ljubezni do mene je zadovoljen z vsakim mojim dejanjem.

Ana. Nebeški blagoslov spremljaj vsako tvoje dejanje zdaj in vselej.

Šlik. (Izza prizorišča.) Amen!

7. prizor.

Juri Hertenfels. Prejšnji.

Hertenfels. (Priteče do hčere razburjen.) Kaj ti! Nepokornost! Trma! (Prime jo za roko.) Domov! Domov! Z menoj! Jaz sem tvoj gospodar. Bledost neumna! (Vleče jo s seboj.) Hudič!

Ana. Oče, oče, pusti me!

Žiga. (Stopi mednja. Hertenfels izpusti roko.) Pusti jo, ljubi vitez! Kaj je storila?

Hertenfels. Tebi in meni zlo. Ne zagovarjaj je! Ni te vredna.

Žiga. In jaz nje nisem vreden. In ko bi je bil tudi vreden in bi me ona hotela za soproga, čuj,

vitez Juri, jaz nisem prost, ž njo bi se ne mogel nikdar zaročiti.

Hertenfels. Zatorej domov! Z menoj! (Hoče jo zopet zgrabiti za roko.)

Piccolomini. Cesar gre.

Hertenfels. (Hčeri.) Bodi, kjer hočeš, izrod! Jaz grem. (Odide.)

8. prizor.

Prejšnji. Cesar. Šlik. Lamberg.

Ana. (Cesarju.) Zastonj je bila tvoja prošnja. Ah — zastonj!

Cesar. Ni res. Tvoja želja se bo izpolnila, kakor resnično carujem.

Šlik. (Piccolominiju.) Ali ni to zaljubljena dvojica?

Piccolomini. Ah, ne!

Cesar. (Smehljaje pokaže na Žigo.) Ta ti je torej odločen za ženina.

Ana. Moj ženin že davno kraljuje v srcu ...

Šlik. (Piccolominiju.) Sveta Neža.

Lamberg. (Sinu Žigi.) Govori, sin!

Žiga. Dobro me poznaš, oče, in veš, po čem hrepenim že od svojih mladih nog. In danes sem še posebno trdno odločen, posvetiti se za vedno duhovski službi. Ne Ana — moja nevesta bo cerkev.

Šlik. (Piccolominiju.) Mrzla nevesta to.

Cesar. Velikodušne besede čujem iz tvojih ust. Današnji dan s tvojim imenom si moram zabeležiti v svoj dnevnik. (Izvleče dnevnik in zapiše.)

Piccolomini. Gospod Žiga bo nekoč še škof, bode te videli.

Šlik. Preje ti papež, nego on škof.

Piccolomini. Mogoče, zakaj ne?

Komur milosti žarek sine

v dušo, kdor je poklican zgodaj

v vrsto močnih vojniki božjih,

blagor mu kliči!

Šlik. Jaz že ne. Nalašč ne, ker ti praviš.

9. prizor.

Prejšnji. Hertenfelsov hlapec.

Hlapec. (Prisopiha.) Kje je gospod! Kje je gospod Hertenfels? (Ogleduje se.)

Vsi. Kaj je?

Ana. Moj Bog! Naš hlapec. Kaj je?

Hlapec. Celjski grof je pri nas z vojaki. Gospoda hoče. Hitimo domov! Kje je gospod? (Steče čez prizorišče.)

10. prizor.

Prejšnji.

Šlik. Še te sitnosti je treba nazadnje.

Cesar. Torej je bil resničen strah grofa Hertenfelsa. Kaj je storiti, gospod Gašpar?